

SUOMEN PANKIN
JOHTOKUNTA.

Helsingissä

Loka kuun 26 p. 1923.

Eduskunnan Pankkivaltuusmiehille.

N° 56.

Liite 109.

Tehdessään esityksen diskonton korottamisesta viime syyskuun 12 päivänä Johtokunta katsoi olevansa pakoitettu käyttämään tätä keinoa etupäässä Pankin valuuttavaraston suojelemiseksi ostoilta, joita silminnähävästi tehtiin vastaisen varalta luotonkäytön lisääntymistään lisääntyessä. Vaikka mainittu toimenpide epäilemättä jonkun verran vaikutti ostohaluun hillitsemiseksi, valuuttavarasto tarjonnan niukkuuden takia kuitenkin ei ottanut lisääntyäkseen, vaan päinvastoin jatkuvasti väheni noin kuukauden kuluessa. Lokakuun puolivälissä kuitenkin kehitys sai suostuisemman suunnan. Valuuttavarasto, joka lokakuun 13 päivänä oli alimmillaan, käsittäen ainoastaan pyörein luvuin 281 miljoonaa, kohosi seuraavana pankkipäivänä 377 miljoonaa ja on sen jälkeen jatkuvasti lisääntynyt, vastaten tällä haavaa noin 438 miljoonaa. Aseman parantuessa on myöskin tulevaisuuden tarpeita tarkoittava valuuttojen kysyntä lakanut. Valuuttareservin suojelemisen vuoksi nykyisen korkean diskonton pysyttäminen ei enään ole tarpeen.

Mitä rediskonttauksiin tulee on merkittävä että niikin määrä on huomattavasti laskenut. Seuraavat numerot vala-sevat tapahtunutta kehitystä:

15/9	oli rediskonttausten määrä	484	milj.
22/9	" " "	476	"
29/9	" " "	490	"
8/10	" " "	474	"
15/10	" " "	414	"

Kuuden viikkokauden kuluessa ovat rediskonttaukset vä-henneet 70 miljoonalla markalla.

Esitetyn nojalla on Johtokunta tullut siihen käsitykseen että diskonton alentamiseen olisi ryhdyttävä. Johtokunta saa sen vuoksi kunnioittavimmin esittää että Herrat Pankki-valtuusmiehet tahtoisivat vahvistaa seuraavat korkomäärät to-taiseksi noudatettaviksi:

8% diskontatessa puhtaita liikevekseleitä, joilla maksupäivään ei ole kolmea kuukautta pitempi aika;

8½ % diskontattaessa samanlaisia vekseleitä, joilla maksupäivään on pitempi aika kuin kolme kuukautta;

9 % diskontattaessa muita vekseleitä riippumatta siitä onko niillä maksupäivään pitempi tai lyhyempi aika;

8½ % myönnettäessä hypoteekkilainoja ja kassakreditii-vejä, joiden vakuutena on kultaa tai hopeata, Suomen valti-

omia tai sen takuulla varustettuja obligatsioita sekä ulko-
maisten valtioiden antamia taikka valtiotakuulla varustettuja
obligatsioita;

9 % myönnettäessä hypoteekkilainoja ja kassakreditiivejä,
joiden vakuutena on muunlaisia obligatsioita, yksityispankkien
talletustodistuksia ja kiinnityksiä; sekä

10 % myönnettäessä hypoteekkilainoja ja kassakreditiive-
jä osakkeita vastaan,

jonka ohessa kassakreditiivien sisäänkirjoitusmaksu on
laskettava 1% mukaan vuodelta.

Sen lisäksi ehdottaa Johtokunta

että Johtokunta edelleen oikeutettaisiin harkintansa
mukaan yksityispankkien rediskonttauksessa sovelluttamaan dis-
konttokorkoa joka on korkeintaan $\frac{1}{2}\%$ alempi Pankin alinta
diskonttokorkoa, sekä

että Johtokunta oikeutettaisiin in casu tapahtuvan
harkintansa mukaan sovelluttamaan alinta diskonttokorkoa nii-
den vientiliikkeiden finanssivekseleitä diskontattaessa, jotka
myyvät Pankille valuuttansa.

Pitäen tämän oikeuden myöntämistä erittäin tärkeänä
valuuttahankinnan kannalta, Johtokunta, käsitellessään Herro-
jen Pankkivaltuusmiesten kirjelmää N:o 101, ei ole katsonut

voivansa esittää että puheenalaiset vekselit kauttaaltaan
asetettaisiin tavaravekseleitä huonompaan asemaan.

August Raunberg

Ernst Spindt
Ernst Thomsen

Lauri A. Kurlin
J. M. Hoberg

H. P. Aunstein

TUOVARAINMI

HELSINGISS

kuun 13

No 2897

61/621 A.D.